

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ
ἦτοι
ΤΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ**

φαλλομένη ὑπὸ ἑπτὰ ἱερέων ἐν Ἐκκλησίᾳ ἢ ἐν οἴκῳ.

* * *

Συναχθέντων τῶν ἑπτὰ Πρεσβυτέρων, προτίθεται ἐν μέσῳ τετράπους καὶ ἐπάνω αὐτοῦ ἢ εἰκὼν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἢ ἄλλη τις, σκευὸς τι ἔχον σίτον ἢ ἄλευρον, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σίτου τίθεται κανδήλα μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ ἄρχεται ἡ Ἀκολουθία.

Ὁ πρῶτος τῇ τάξει τῶν ἱερέων·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος ἢ ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος· Ἀμήν. **Κύριε, ἐλέησον (ιβ').**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου

ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου· ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε· ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Εἶτα ἡ μικρὰ Συναπτὴ·

Ὁ διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (**τουῦδε**) καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ’ αὐτὸν τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ ταύτην ψάλλεται ἐκ γ’ τό·

Ἦχος π̄ ᾱ Δι-ϑ

Α λλη λϑ ϑ ι α Α λλη λϑ ι ι α Δ

Α α λλη λϑ ι ι α β

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μη δε τη ορ γη

σϑ ϑ παι δε ευ σης με Δ

A λλη λσ ς ι α A λλη λσ ι ι α

A α λλη λσ ι ι α

Στίχ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε,

ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, και η ψυ χη μσ ε τα ρα α

χθησφοδρα

A λλη λσ ς ι α A λλη λσ ι ι α

A α λλη λσ ι ι α

Εἶτα τὰ Τροπάρια·

Ἦχος π̄ Δι-θ̄

E λε η σον η μας Κυ ρι ε E λε η

σον η μας πα σηςγαρ α πο λο γι ας α α πο ρθν

τες ταυ την σοι την ι κε σι αν ω ως Δε σπο τη οι

α μαρ τω λοι προ σφε ε ρο μεν ε λε η σον η

μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω

Πνε ευ μα τι

K υ ρι ε E λε η σον η μας ε πι σοι

γαρ πε ποι οι θα μεν ^Δ μη ορ γι σθησ η η μιν σφο
 δρα ^ε μη δε μνη σθησ των α νο μι ων η μων ^ε αλλ
 ε πι βλε ψον και νυν ως ευσ πλαγχνος και λυ τρω
 σαι η μας εκ των εχ θρω ων η μων ^Δ συ γαρ ει
 Θε ο ος η μων ^ε και η μειεις λα ος ος ^ε παν τες
 ερ γα α χει ρων ος ^Δ και το ο νο μα ος ε πι κε κλη
 με ε θα ^ε

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των
 αι ω νων α μην ^Δ

Τ ης ευσ πλαγ χνι ασ την πυ λην α νοι ξον η μιν
 ευ λο γη με νη Θε ε ο το κε ^ε ελ πι ζον τες εις
 σε μη α στο χη η σω μεν ^Δ ρυ σθει η μεν δι α
 ος των πε ρι στα α σε ων ^ε συ γαρ ει η σω τη
 ρι α τς γε νς των Χρι στι α νω ω ων ^Δ

Εἶθ' οὕτω· Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας

μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορῶίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
«Εὐχῆς ἐλαίου φαλμὸς ἐξ Ἀρσενίου».
 Στίχον δὲ λέγομεν ἐν ἐκάστῳ τροπαρίῳ.
 Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τὸν δοῦλόν σου.

Ῥδὴ α'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Δ $\overset{B\delta}{\curvearrowright}$ ε σπο τα Χρι στε $\overset{\Delta}{\curvearrowright}$ ε λε η σον τας δε λας σθ $\overset{\epsilon}{\curvearrowright}$ $\overset{\gamma\chi}{\curvearrowright}$

Ε $\overset{B\delta}{\curvearrowright}$ λαι αι ω της ευσ πλαχνια ας Δε σπο τα ο ι $\overset{\epsilon}{\curvearrowright}$

λα ρυ νων α ει $\overset{\epsilon}{\curvearrowright}$ $\overset{\gamma\chi}{\curvearrowright}$ ψυ χας ο μδ και σω μα τα βρο των $\overset{\epsilon}{\curvearrowright}$ $\overset{\gamma\chi}{\curvearrowright}$ **Πα**

φρῶ ρων εν ε λαι ω πιστῶς ^π₉ αυ τος και νυν οι κτει ρη
σον ^Δ₂ τῶς δι Ε λαι ὕπροσι ον ταςσοι ^ε₇

Δ ε σπο τα Χρι στε ^Δ₂ ε λε η σοντῶς δῶ λῶς σῶ ^ε₇

Υ ^{Β8} πα αρ χει σῶ τῶ ε λε ὠς Δε σπο τα πλη ρης

η συμ πα σα γη ^ε₇ ο θεν Ε λαι ω θει ω μυ στι κῶς ^{Πα}₇ οι ^ε₇

χρι ο με νοι ση με ε ρον ^π₉ τον υ περ νῶν σῶ ε λε

ον ^Δ₂ πι στω σ αι τῶ μεν σε δο θη ναι η μι ιν ^ε₇

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ₂ και α γι ω

Πνευ μα τι ^ε₇

Χ ^{Β8} ρι σμο ον σῶ τον ι ε ρον Φι λαν θρω πε ο Α

πο στο λωις τοις σοις ^ε₇ επ α σθε νῶ σι δῶ λωις σῶ τε λειν ^ε₇

^{Πα} συμ πα θῶς εν τει λα με ε νος ^π₉ ταις δι αυ των εν τευ ^{Β8}

ξε σι ^Δ₂ παν τας σφρα γι δι σῶ ε λε η σον ^ε₇

Κ ^{Β8} αι νυν και α ει ει ^Δ₂ και εις τῶς αι ω νας

των αι ω νων α μην ^ε₇

Η ^{Β8} μο ο νη το της ει ρη νης πε λα γος Α γνη

πλσ τη σα σα ταις προς Θε ον πρε σβει αις σα ει νο
ση μα των και θλι ψε ε ων τον σον οι κε την λυ τρω
σαι ο πως α πανστως με γα λυ νη σε

ᾠδὴ γ΄.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Δ ε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τας δε λας σα
Σ υ μο νος ων θαυ μα στος και εν αν θρω ποις τοις πι
στοις ι λε ως τω α σθε νυ εν τι δει νως
την χα ριν σα α νωθεν

Δ ε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τας δε λας σα
Ε λαι ασ καρ φος πο τε προς α νο χην κα τα κλυ
σμθ θει ασ δει ξας ρο πη Κυ ρι ε σω σον εν ε λε ει
τον καμ νον τα

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι

Λ αμ πα δι θει α φω τος εν τω ε λε ει σα Χρι
στε φαι δρου νον τον εν τη χρι ι σει και νυν πι στει τσ

ε λε υς σϛ σπευδοντα ^ε_γ

Κ^{Βϛ} αι νυν και α ει ει ^Α_δ και εις τϛς αι ω νας

των αι ω νων α μην ^ε_γ

Ε^{Βϛ} πι βλεψον ευ με νως Μητηρ ^{Πα} τϛ παν των Ποι η τϛ

α νωθεν ^π_ρ και την πι κραν κα κωσιν ^Α_δ λυ σον τϛ νο σην τος

πρε σβει αις σϛ ^ε_γ

Κάθισμα.

Αὐλῶν ποιμενικῶν. Ἦχος ^Α_δ Γα ρ

Ω ϛ θει ος πο τα μοσ τϛ ε λε υς υ υ παρ χων ^Γ_δ

ως α βυσ σος πολ λης συμ παθει ας Οι οι κτιρ μων ^Γ_δ δει

ξον τϛ σϛ ε λε υς ταθει α ρει θρα και παν τα ας ι

α ασαι ^Γ_δ βλυ σον τα των θαυ μα α των πη γας α φθο νως

και πλυ νο ον α παν τας ^Γ_δ σοι γαρ α ει προς τρε χοντες

θερ μως την χα ριν ε ξαι αι τϛ με θα ^Γ_δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἔτερον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος ^Δ_δ Δι - ϑ

Ο ι α τρο ος και αι βο η θος εν τοις πο νοις ^Δ_δ

ο λυ τρω τη ης τε ε και Σω τη ρ των εν νο σοις αυ
 τος των ο λων Δεσ πο τα και Κυ υ ρι ε δω ρησαι
 την ι α α σιν τω νο σον τι σθ δσ λω οι κτει
 ρον ε λε η η σον τον πολ λα ε πται κο τα και
 των σφαλ μα των λυ τρωσαι Χρι στε ο πωσδο ξα ζει
 την θει αν σθ δυ να μιν

ᾠδὴ δ΄.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα. Ἦχος Βου Σ

ε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τς δσ λς σθ
 Α δι α φθο ρον ως μυ υ ρον Σω τη ρ υ πα
 αρχων το κε νω θεν εν χα ρι τι και κο ο σμον κα
 θαι ρον οι κτει ρον ε λε η η σον τον τη θει α
 πι στει σ μω λω πασ σα ρκος ε πα λει φοντα

ε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τς δσ λς σθ
 Ι λα ρο τη τι σφρα γι ι δος τς σθ ε λε ε
 ς νυν τας αι σθη σεις Δε σπο τα σφρα γι ι σας σς δσ

λας ^{Πα} α βα τον α προ σι ι τον ^{Ββ} την ει ει σο δον ποι η

σον ^Δ πασαις ε να ντι αις δυ να με σιν ^ε

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ και α γι ω

Πνευμα τι ^ε

Ο προσ κα λει σθαι κε λε ευ ων τας α σθε νθ

ων τας ^ε ι ε ρρη γας εν θε ρς ος και τθ ς των εν

τευ ξει ^{Πα} και χρι σει Ε λαι ς ς ος ^{Ββ} Φι λα αν θρω πε

σω ζεσθαι ^Δ σω σον σω ε λε ει τον κα μνοντα ^ε

Κ αι νυν και α ει ει ^Δ και εις τας αι ω νας

των αι ω νων α μην ^ε

Θ ε ο το κε α ει πα αρ θε νε Πα να γι

ι α ^ε σκε πη στερ ρα και φυ λα ξ μ λ ι μ η η ν τε και τει

χος ^{Πα} κλι μα ξ και προ πυρ γι ι ον ^{Ββ} ε λε ε η σον οι κτει

ρον ^Δ προς σε γαρ και μο νην κα τε φυ γον ^ε

ᾠδὴ ε΄.

Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Δ ε σπο τα Χρι στε ^Δ ε λε η σον τας δθ λας ος ^ε

Υ^{Β8} Πα
παρχων Α γα θε τς ε λε ρς η α βυ υ σ σ ο ς
ε λε η σ ο ν Ε λε η μ ο ν ^{Β8} σ τ ω θ ει ω Ε λαι αι
ω Ω ς ε υ σ π λ α γ χ ν ο ς τ ο ν κ α μ ν ο ν τ α <sup>ε
7κ</sup>

Δ ε σ π ο τ α Χ ρ ι σ τ ε <sup>Δ
2</sup> ε λε η σ ο ν τ ς δ ς λ ς σ ς <sup>ε
7κ</sup>

Ψ^{Β8} Πα
υ χ α ς η μ ω ν Χ ρ ι σ τ ε κ αι τ α σ ω μ α τ α Α ν ω ω θ εν <sup>π
9</sup>
σ φ ρ α γ ι δ ο ς σ θ ει ω τ υ π ω ^{Β8} α γ ι α σ α ς α φ ρ α α
σ τ ω ς χ ει ρ ι σ τ π α ν τ α ς ι α σ αι <sup>ε
7κ</sup>

Δ^{Β8} ο ο ξ α Πα τ ρ ι κ αι Υ ι ω <sup>Δ
2</sup> κ αι α γ ι ω
Π νευ μα τι <sup>ε
7κ</sup>

Α^{Β8} Πα
φ α τ ω σ τ ο ρ γ η υ π ε ρ α γ α θε Κυ ρ ι ι ε <sup>π
9</sup>
δ ε ξ α μ ε ν ο ς τ α ς τ ς μ υ ρ ς ^{Β8} δι α πο ρ η ς α λ ει ει
ψ ει ς ο ι κ τει ρ η σ ο ν τ ο ν δ ς λ ο ν σ ς <sup>ε
7κ</sup>

Κ^{Β8} <sup>ε
7κ</sup> αι ν υ ν κ αι α ει ει <sup>Δ
2</sup> κ αι ει ς τ ς αι ω ν α ς
τ ω ν αι ω ν ω ν α μ η ν <sup>ε
7κ</sup>

Π^{Β8} Πα
α ν υ μ η τε α γ η υ π ε ρ α γ α θε Δ ε σ π ο ι ν α <sup>π
9</sup>
ε λε η σ ο ν τ ς τ ω θ ει ω ^{Β8} χ ρ ι ο μ ε ν ς ε λαι αι

ω και σωσον τον οι κε την σα

Ὦδὴ Γ΄.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Δ ε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τας δε λας σα

Πα Β8
Α ο γοι ο ις σα ο δι Ε λαι υ δει ξα ας Φι λαν

Πα Β8
θρω πε εν βα σι λευ σι την χρη σιν και Αρ χι ε

Πα Β8
ρε ευ σι ταυ την τε λε ε σας σφρα γι σμω σα και τον

πα σχο ντα σω στον ως ευσπλα γχνος

Δ ε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τας δε λας σα

Πα Β8
Μ ε θε ε ξις μη εκ πι κρων δαι μο νω ων ε φα

Πα Β8
ψοι το τσ επ α λει ψει εν θε ω τας αι σθη σεις

Πα Β8
Σω ω τερ ση μει υ με ε νσ αλλ εν Σκε πη πε ρι

τει χι σον τσ τον της δο ξης σα

Β8
Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευμα τι

Πα Β8
Ο ρε ε ξον χει ρα την σην εξ υ ψω ρς Φι λαν

θρωπε και σὸ το Ελαιον Σωτερ α γι α σας
 δι ι δὸ τω σω οι κε τη εις υ γει αν και νο
 ση μα των παντων εκ λυ τρωσιν
Κ αι νυν και α ει ει και εις τας αι ω νας
 των αι ω νων α μην
Π ε φη η νας εν τω Θε ο σὸ οι κω ω κα τα
 καρπος Μη τηρ τὸ Κτι στὸ ε λαι α δι ης πλη ρης
 ω ω φθη κο σμος ε λε ο θεν σω ζε πρε σβει
 ων ε πα φη σὸ τον κα μνοντα

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐλέους πηγὴ ὑπάρχων, ὑπεράγαθε, τοὺς πίστει θερμῆ, ἐλέει τῷ ἀφάτῳ σου, προσπεσόντας εὐσπλαγγνε, ἐκ παντοίας λύτρωσαι κακώσεως, καὶ τὰς αὐτῶν νόσους ἀράμενος, * παράσχου τὴν θείαν χάριν ἄνωθεν.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ καινὴ ἡμῖν ἐκ πλήθους πταισμάτων ἀπροσδόκητος θλίψις συμφορῶν χαλεπῶν εἰς ἄδου πύλας ἐκπέμπουσα, καὶ ἀποροῦντες πᾶσης ἐλπίδος δι' ἐλαίου θεοῦ καὶ ἱερέων τῆς προσευχῆς ἐπὶ σὲ καταφεύγομεν Δέσποτα προθύμως ἐκλιπαροῦντες· μὴ στερήσης ἡμᾶς τοῦ ἐλέους σου. Διὸ γοῦν θαρρόυντες βοῶμέν σοι· τῆς παρουσίας ἀνάγκης ρῦσαι ἡμᾶς ἐλεῆμον Χριστέ, ὁ Θεός, * παρέχων τὴν θείαν χάριν ἄνωθεν.

ᾠδὴ ζ΄.

Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Δ ε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τας δε λας σα
Σ ^{Πα} υ εν ε λε ει και οι κτιο μοις σα ^{Β8} Σω ω ω
τερ μο νος Θε ος παν των ι α τρευ ων πα θη τε
^{Πα} των ψυ χων και σω μα των τα συν τριμ μα α τα αυ τος
θε ρα πευ σον και τον εν νο σοις πα σχοντα ευσπλαγχνε

Δ ε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τας δε λας σα
Ε ^{Πα} ν τω λι παι νειν Ε λαι υ χρι σει πα α αν
τω ων τας κε φα λας δι δε ευ φρο συ νης τω
την χαρ μο νην τω το ε λε ον ζη τει ντι ι σα της
^{Β8} εκ λυ τρω σε ως τω πλσ σι ω ε λε ει σα Κυ ρι ε

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι

Ι ^{Πα} ι φος υ παρ χει κα τα δαι μο νων Σω ω ω
τε ερ σα η σφρα γις πυρ τε α να λι σκον πα θη

τα των ψυχων ^{Πα} ι ε ρε ωνταις εν τευ ξε ε σιν ^{ε 7x π 9} ο

^{B8} θεν την ^{ε 7x} ι α σιν οι δε δεγ με νοι πι στει υ μνθ μενσε

^{B8} **Κ** αι νυν και ^{ε 7x} α ει ει ^{Α 2 2} και εις τς αι ω νας

^{ε 7x} των αι ω νων α μην

^{Πα} **Σ** υ τον κρα τν τα εν δρα κι πα α αν τα α Μη

^{ε 7x} τηρ Θε ο εν δον εν κοι λι α σχ ο σα θε ο πρε

^{Πα} πωσ ^{ε 7x} και α φρα στως σω μα τω σα α σα ^{π 9} υ περ τς

^{ε 7x} καμ νον τος εξ ι λε ωσαι τς τονδε ο με θα

ᾠδὴ ἡ.

Χειρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Δ ε σπο τα ^{ε 7x} Χρι στε ^{Α 2 2} ε λε η σον τς δ ο λς οσ ^{ε 7x}

^{B8} **Α** παν τας ε λε η σον Σω τηρ κα τα το με γα

^{ε 7x} οσ και θει ον ε λε οσ τς τς τον τυ πον γαρ Δε σπο

^{Πα} τα μυ στι κως υ παι νιτ το με ε νοι ^{π 9} την δι Ε λαι

^{Πα} ο ι ε ρθ ^{ε 7x} χρι σιν προ σα γο μεν τοις νο οσ σιν ουσ ^{B8}

^{ε 7x} περ δυ να μει τη ση παντας ι ασαι

Δ ε σπο τα ^{ε 7x} Χρι στε ^{Α 2 2} ε λε η σον τς δ ο λς οσ ^{ε 7x}

Ρ^{B8} ει θροισ τ8 ε λε 8ς σ8 Χρι στε και ε πα λειμ μα
 σι των ι ε ρε ων σ8^{ε 7x} πλυ νον ως ευσπλαγχνος Κυ ρι
 ε τας ο δυ νας και τα τραυμα α τα^{Πα} και αλ γει νων^{B8}
 ε πι φο ρας^{ε 7x} τ8 εν α να γ καις πα θων τρυ χο με ν8
 ο πως κα θα ρ σει τη ση τυ χη ρω σε ως^{ε 7x}

^χ Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν ^{Δ 2} και Α γι ον Πνευ μα τον Κυ ρι

ον^{ε 7x}

Σ^{B8} υμ βο λον της α νωθεν ρο πης και ι λα ρο τη
 τος Ε λαιον θει ον η μιν^{ε 7x} τοις δι α γρα φ8 σι Δε σποτα μη
 μα κρυ νης σ8 το ε λε ε ος^{Πα} μη δε πα ρι δης τ8ς πι
 στως^{ε 7x} α ει κραυ γα ζον τας ευ λο γει τε παν τα τα
 ερ γα Κυ ρι 8 τον Κυ ρι ον^{ε 7x}

Κ^{B8} αι νυν και α ει ει^{Δ 2} και εις τ8ς αι ω νας
 των αι ω νων α μην^{ε 7x}

Ε^{B8} ν δο ξον ως στε φανον Α γνη η φυ σις ει
 λη φε τον θει ον το κον σ8^{ε 7x} εχ θρων α πει ρ γοντα φα λαγ

γας και νικωντα κατα κρατος αυτης δι ο χαρι

 των σφαιδραις κατα στεφομενοι α γλαϊ αις σε

 αυ μνημεν αυ μνητε Δεσποινα

ᾠδὴ θ΄.

Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους.

εσποτα Χριστε ελεησοντες δελεις σε

 ευσον ουρανοθεν Οικτιριμονδειξον σε

 τοεελεος παασιδος νυν την αντιληψιν την

 σην και την ισχυυν σε τω προοσιοντι σοι

 δια τεισ χρισματος των ιερεων σφι

 λανθρωπε

εσποτα Χριστε ελεησοντες δελεις σε

 ιδομεν παναγαθε σωωτερ αγαλλιω

 μενοι τοθειειον ελαιονροπησενθεω

 περμετο οχσ οπερ προσειληφας και τυπικως

 μετεδωκας λειψαν τειστοις μετεχουσιν

Δ^{B8} ο ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ και α γι ω

Πνευμα τι ⁶_{7x}

Ο ι κτει ρον ε λε η σον Σω ω τερ ρυ σαι δει

ων και αλ γη δο ο νων ^{Πα} ⁶_{7x} λυ τρω σαι βε λων τσ πο νη ρσ ^π₉

τς σς οι κε ε τας ψυ χας και σω μα τα ⁶_{7x} ως ε λε

η μων Κυ ρι ος ^Δ ⁶_{7x} χα α ρι τι θει α ε ξι ω μενος ⁶_{7x}

Κ^{B8} αι νυν και α ει ει ^Δ και εις τς αι ω νας

των αι ω νων α μην ⁶_{7x}

Υ μνης και δε η σεις Παρ θε ε νε προσ δε χο

με νη των σων δσ ς λων ^{Πα} ⁶_{7x} ρυ σαι χα λε πων πα θη μα

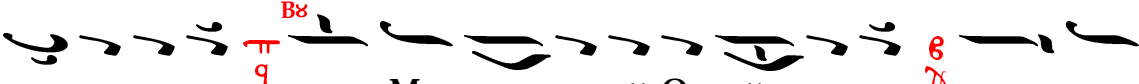
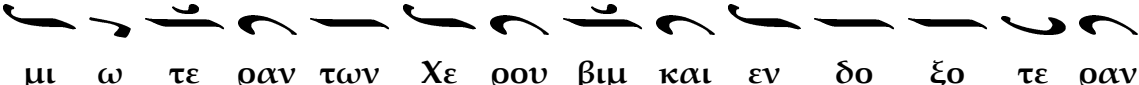
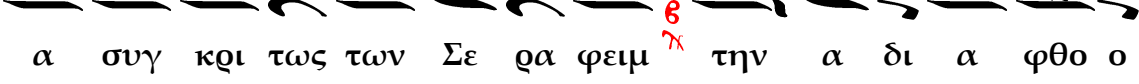
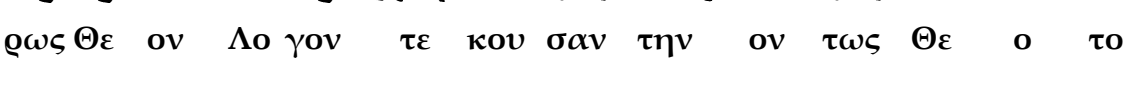

των ^π₉ και αλ γη δο ο νων ταις ι ι κε σι αις σσ ⁶_{7x} τον

δι η μων Πα να χραντε ^Δ τη θει α σκε πη σσ προσ τρε

χοντα ⁶_{7x}


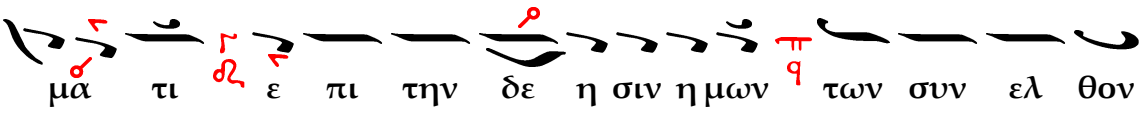
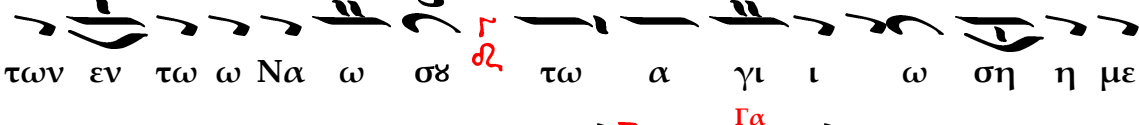
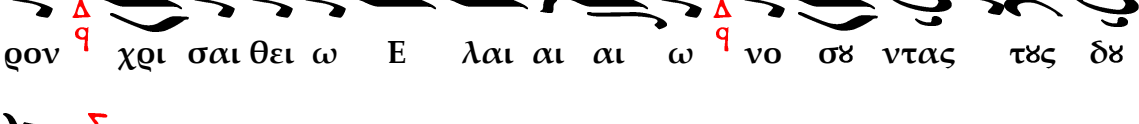

Α^{B8} ξι ον ε στιν ως α λη θως ^Δ μα κα ρι ζειν

σε την Θε ο το κον ^{Πα} ⁶_{7x} την α ει μα κα ριστον και πα να


 μω μη η τον ^{B8} και Μη τε ρα τθ Θε υ ημων ⁶ την τι ^{7x}

 μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

 α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶ την α δι α φθο ο ^{7x}

 ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το

 κον σε με γα λυ νομεν ⁶ ^{7x}

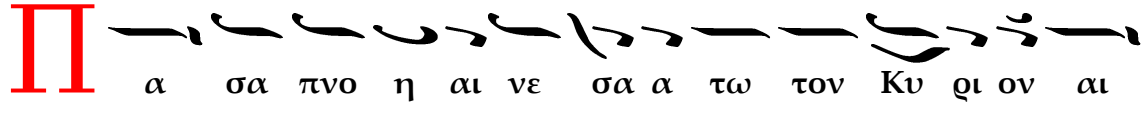
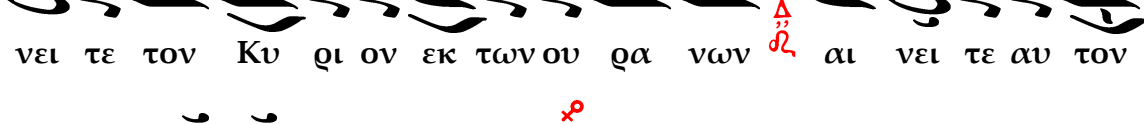

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Ἦχος  Γα ρ


E ν ε λε ει Α γα θε ⁹ ε πι βλε ψον σω ομ

 μά τι ⁹ ε πι την δε η σιν ημων ⁹ των συν ελ θον

 των εν τω ω Να ω σθ ⁹ τω α γι ι ω ση η με

 ρον ⁹ χρι σαι θει ω Ε λαι αι αι ω ⁹ νο σθ ντας τς δθ

 λς ⁹ σθ ⁹

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος  Βου 


Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον αι

 νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων ⁹ αι νει τε αυ τον

 εν τοις υ ψι στοις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω ⁶ ^{7x}

A ι νει ει τε αυ τον πα αν τες οι Αγ γε λοι
αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να αμεις αυ του
σοι προπει υ μνοςτω Θε ω

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσθῶμεν στίχους δ΄
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἐδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βου

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
της με γα λω συ νησ αυ του

E δωκας την χα ριν σε δι α των σων ευ δι αλ
λακτε Α πο στο ο λων Φι λανθρωπε ε λαι αι ω
α γι ω σε θε ρα πευ ει ν πα αν των πλη γας τε και
νο ο σε δι ο ε λαι ω σε πι στως τον προ σι
ο ντα και νυ υν ως ευσπλαγχνος α γι α σον ε λε
η σον παν τοι ας νο σε κα θα ρισον και τρυ φη ης
της αφθαρτε σε κα τα ξι ι ωσον Κυ ρι ε

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι

νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Ε δω κας την χα ριν σε δι α των σων ευ δι αλ

λα κτε Α πο στο ο λων Φι λανθρω πε ε λαι αι ω

α γι ω σε θε ρα πεν ει ν πα αν των πλη γας τε και

νο ο σε δι ο ε λαι ω σε πι στως τον προ σι

ο ντα και νυ νυ ως ευσπλα γχνος α γι α σον ε λε

η σον παν τοι ας νο σε κα θα ρισον και τρυ φη ης

της αφθαρτ σε κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε

Α ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Β λε ψον α κα τα λη πτε Εξ ς ρα νο θεν ως ευ

σπλα γχνος εν χει ρι ι α ο ρα τω σε σφρα γι ι

σας Φι λανθρω πε τας η μων αι σθη η σεις Ε λαι ω σε

θει ει ω τον προσ δρα μον τα σοι πι στως και ε ξαι

τ ντα πται σμα α των α φε σιν και δω ρη σαι την ι

α σιν την της ψυ χης και τ σω ματος ι να πο ο

θω δο ξα ζη σε με γα λυ υ νωντο κρα τος σθ
Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
 αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα
 σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
Χ ρι σει τς ε λε ρς σθ και ι ε ρε ων Φι λαν
 θρω πε ε πα φη η τς οι κε τας σθ α γι ι α
 σον α νω θεν νο ση μα των ρυ υ σαι ψυ χης τε τον
 ρυ υ πον καθα ρον εκ πλυνον Σω τηρ και πο λυ
 πλο κων σκαν δα α λων λυ τρω σαι τς πο νης πα ρα μν
 θη σαι τας πε ρι στα σεις εκ δι ω ξον και τας θλι ι
 ψεις α φα νισον ως οι κτι ι ρμων και ευσπλα γχνος

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
 Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τς αι ω νας
 των αι ω νων α μην

ε το κα θα ρω τα τον τσ βα σι λε ως πα λα
 τι ον δυ σω πω ω πο λυ υ μνη τε τον νσ εν μσ
 κα θα ρι σον τον ε σπι λω με ε νον πα σαις α μαρ
 τι ι αις και κα τα γω γι ον τερ πνον της υ περ
 θε σ Τρι α α δος ποι η σον ο πως την δυ να στει
 αν σσ και το α με τη τον ε λε ος με γα λυ υ
 νω σω ζο με νος ο α χρει ει ος οι κε της σσ σ σ σ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τὸ Τροπάριον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Τ α χυς εἰς ἀν τι λη ψιν μο νος υ παρχων Χρι στε τα
χει ἀν την ἀ νωθεν δει ξον ε πι ι σκεψιν τοῖς πα σχ⁸
σι δ⁸ λοις σ⁸ λυ τρωσαι νο ση μα των και πι κρων
ἀλ γη δο νων ε γει ρον τ⁸ υμ νειν σε και δο ξα
ζειν ἀ παυστως πρε σβει αις της Θε ο το κ⁸ μο νε
Φι λαν θρω πε ε ε

Εἶτα ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ πρῶτος τῆ τάξει ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ὁ διάκονος, ἢ ἐλλείποντος τούτου, ὁ πρῶτος τῶν ἱερέων τὴν μεγάλην συναπτὴν, ἤτοι τὰ εἰρηνικά, τοῦ Χοροῦ λέγοντος τό· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸ Ἴλαιον τοῦτο, τῇ ἐπιφοιτήσει καὶ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεινός), καὶ τῆς ἐν Θεῷ ἐπισκέψεως αὐτοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτὸν τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτόν τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἶτα ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν
τοῦ Ἴλαιου ἀπέναντι τῆς κανδήλας.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς·

Κύριε, ὁ ἐν τῷ ἐλέει καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ἰώμενος τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· αὐτός, Δέσποτα, ἁγιάσον καὶ τὸ Ἴλαιον τοῦτο, ὥστε γενέσθαι τοῖς χριομένοις ἐξ αὐτοῦ εἰς θεραπείαν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, νόσου σωματικῆς, μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ παντὸς κακοῦ· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοξασθῇ σου τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν ᾧ ὅσα δὲ λέγεται ἡ Εὐχὴ παρὰ τοῦ ἱερέως,
ψάλλονται τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ἁ Δι-Ϟ.

Τ α χ υ ς εἰ ς ἀ ν τὶ λ η ψ ἰ ν μ ο ν ο ς υ π α ρ χ ῶ ν Χ ρ ἰ ς τ ε Ϟ τ α

χει αν την α νωθεν δει ξον ε πι ι σκεψιν ^Δ τοις πα σχ⁸
 σι δα λοις σ^ε λυ τρωσαι νο ση μα των και πι κρων
 αλ γη δο νων ^Δ ε γει ρον τ⁸ υμ νειν σε και δο ξα
 ζειν απαυστως ^ε πρε σβει αις της Θε ο το κ⁸ μο νε
 φι λανθρω πε ^ε

Ἐπεφάνης σήμεραν. Ἦχος ^Δ Βου ⁸ ς

Τ ης ψυ χης τα ομ μα τα ^π πε πη ρω με ε ε
 ε ε νος ^ε σοι Χρι στε προσερ χο μαι ^π ως ο Τυ φλος
 εκ γε νε της ^Δ εν με τα νοι ακραυ γα ζων σοι ^ν συ των
 εν σκο τει ^Δ το φω ως του πε ερ λα αμπρον ^ν

Ἡ Παρθένος σήμεραν. Ἦχος ^Γ Γα ^φ

Τ ην ψυ χην ^{Πα} μ⁸ Κυ υ ρι ε ^ν εν α μαρ τι αις
 παν τοι ^π οι αις και α το ποις πρα α ξε σι ^ν δει νως
 πα ρα λε λυ με ε νην ^π ε ε γει ρον ^Δ τη θε
 ι κη η η σ^Δ ε πι στα σι ^π ι α ^ν ω ως περ
 και τον ^{Πα} πα ρα λυ τον η γει ρας πα α λαι ^π ι να

κρά ζω σε σω σμε ε νος ^{Νη} _Δ οι κτιρμον δο ξαχριστετω κρα α
τει ει σθ _ν _Δ

^{Ἦχος} _Δ Δι - Θ

Ως του Κυ ρι ου μα θη της _Δ α νε δε ξω δι
και ε το Ευ α γγε λι ον _ε ως μαρ τυς ε χεις το α πα
ρα α τρε πτον _Δ την παρ ρη σι αν ως α δελ φο ο
θε ος _Δ το πρε σβευ ει ν ως Ι ε ρα α αρ χης _ε πρε
σβευ ε Χρι στω τω Θε ω _Δ σω θη ναι τας ψυ χα α ας _ε

^{Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.} ^{Ἦχος} _Δ Δι - Θ

Οτῃ Πα τρο ος μο ο νο γε νης Θε ος Λο γος _Δ
ε πι δη μη η σα ασπρος η μας επ ε σχα των _Δ των
η με ρων Ι α κω βε θε σπε ε σι ε _Δ πρω τον
σε α νε δει ει ξε _Δ των Ι ε ρο ο σο λυ μων _Δ ποι
με να και δι δα σκα α λον και πι στον οι κο νο μον _Δ
των Μυ στη ρι ων των πνευ μα τι κων _Δ ο θε ν σε παν
τες τι μω μεν Α πο στο λε _ε

Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἦχος Γα ϕ

Ε ν τοις Μυ ροις Α α γι ε ι ε ρο ρο γος α
νε δει ει χθης τω Χρι στω γαρ ο ο σι ε το Ευ
α γγε λι ον πλη ρω ω σας ε ε θη κας
την ψυ χη η ην σ υ περ λα ο ο σ ε ε σω
σας τω α θω ος εκ τω θα να α τω δι α
τω το η γι α α σθησ ως με γας μυστησ Θε ο της χα
α ρι ι τος

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Μ ε γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις σε υ
πε ερ μα χον η οι κω με νη Α θλο φο ρε τα
ε εθ νητρο ο πω με ε νον ως ον Λυ αι ο κα θει ει
λεσ την ε παρ σιν εν τω στα δι ωθα ρου υ νασ το ον
Νε στο ο ρα ου τωσ Α γι ε Με γα λο μα αρτυσ Δη μη
τρι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα
σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Ἦχος Γα ϕ

A θλο φο ρε A γι ε και ι α μα τι κε Παν
 τε λε η μον πρε σβενε τω ε λε η μο νι Θε ω
 να πται σμα των α φε σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι αις
 η η μων

Ἦχος Γα ρ

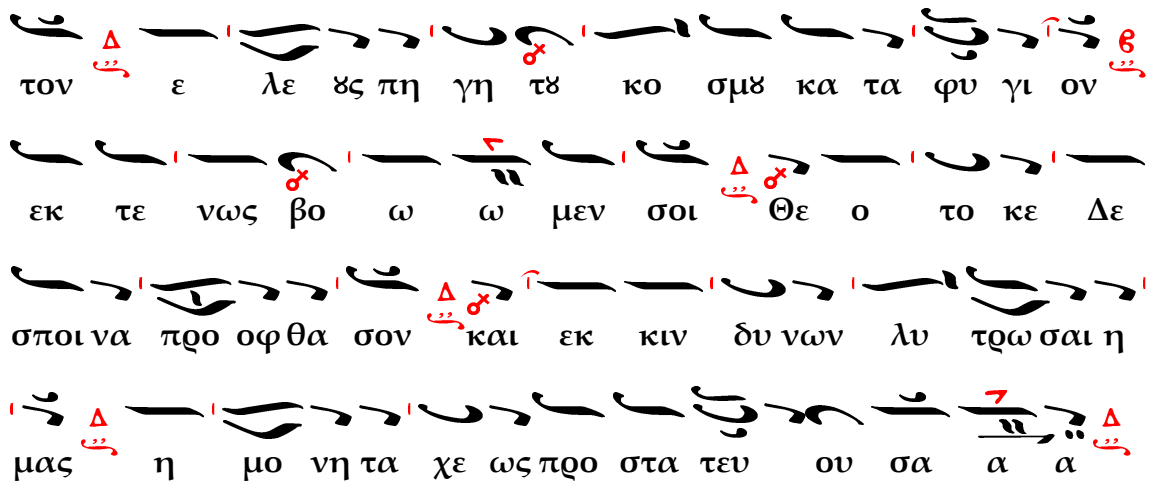
A γι οι A να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
 γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Ἦχος Δι θ

T α με γα λει α σ πα ρ θε νε τισ δι η γη σε
 ται βρυ εις γα ρ θαυ μα τα και πη γα ζεις ι α α μα
 τα και πρε σβεν εις υ πε ρ των ψυ χω ων η μων
 ο λο γος και φι λος χρι στς

Ἦχος Δι θ

Π ρε σβει α θε ρ μη και τει χος α προ σμα α χη



Ἀπόστολος, λεγόμενος παρὰ τοῦ διακόνου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α΄.

Προκειμένον. ᾠχος α΄. (Ψαλμὸς λβ΄).

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα. (ε΄ 10-16)

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς Προφῆτας, οἱ ἐλάλησαν ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἴδου μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολυεύσπλαγγνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ἡμῶν τὸ ναὶ ναί· καὶ τὸ οὐ, οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; φαλλέτω· ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ’ αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτόν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτόν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ἢ πεποιηκῶς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος πλ. δ΄. (Ψαλμὸς ρ΄).

Στίχ. Ἔλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε· φαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμω· πότε ἤξεις πρὸς με;

Στίχ. Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου· οὐ προέθεμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Α΄.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα. (ι' 25-37)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεύς:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου· ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὅρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἰερουσαλήμ εἰς Ἱεριχὼ καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ λευΐτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρεΐτης δὲ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν, εὐσπλαγχνίσθη. Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτήνος, ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια, ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

Εἶτα ὁ διάκονος: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ πρῶτος τῇ τάξει ἱερέως, λέγει τὴν Εὐχὴν·

Ἄναρχε, ἀδιάδοχε, Ἄγιε ἁγίων, ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας, ἰώμενον πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, κατάπεμψον τὸ Ἅγιόν σου

Πνεῦμα, καὶ ἀγίασον τὸ Ἴλαιον τοῦτο· καὶ ποιήσον αὐτὸ χριομένῳ τῷ σῶ δούλῳ (τῷ δε), εἰς τελείαν ἀπολύτρωσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, εἰς Βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε· ὁ διδοὺς λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ἁγίου σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· ὁ φωτίζων τοὺς τυφλοὺς καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερῶραγμένους· ὁ ἀγαπῶν τοὺς δικαίους καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἑλεῶν· ὁ ἀνακαινίσας ἡμᾶς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· «Ἐξέλθετε» καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει· «Ἀνακαλύπτεσθε». Ἰλαμψε γὰρ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ φῶς τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἀφ' οὗ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· καὶ τοῖς δεξαμένοις αὐτὸν ἔδωκεν ἐξουσίαν τέκνα σοῦ τοῦ Θεοῦ γενέσθαι, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας τὴν υἰοθεσίαν ἡμῖν χαρισάμενος, καὶ ἀμετόχους ἡμᾶς ἐποίησεν ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου· ἐπεὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αἵματι καθαρίζεσθαι, ἀλλ' ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ ἔδωκε τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ἡμᾶς Χριστοῦ ποιμνιον, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, καθαρίσας ἡμᾶς ἐν ὕδατι, καὶ ἀγιάσας ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· αὐτός, Δέσποτα Κύριε, δὸς χάριν εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ὡς ἔδωκας Μωσεῖ τῷ θεράποντί σου, καὶ Σαμουὴλ τῷ ἠγαπημένῳ σου, καὶ Ἰωάννῃ τῷ ἐκλεκτῷ σου, καὶ πᾶσι τοῖς καθ' ἐκάστην γενεὰν εὐαρεστήσασί σοι· οὕτω ποιήσον καὶ ἡμᾶς γενέσθαι διακόνους τῆς καινῆς τοῦ Υἱοῦ σου Διαθήκης ἐπὶ τὸ Ἴλαιον τοῦτο, ἣν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ αὐτοῦ Αἵματι· ἵνα, ἀποδυσάμενοι τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, ἀποθάνωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ καὶ ζήσωμεν τῇ δικαιοσύνῃ, ἐνδυσάμενοι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ τῆς χρίσεως τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ μέλλοντος ἐλαίου ἐπάγεσθαι. Γένοιτο, Κύριε, τὸ Ἴλαιον τοῦτο, Ἴλαιον ἀγαλλιᾶσεως, Ἴλαιον ἁγιασμοῦ, ἔνδυμα βασιλικόν, θώραξ δυνάμεως, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, σφραγὶς ἀνεπιβούλευτος, ἀγαλλίαμα καρδίας, εὐφροσύνη αἰώνιος· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ οἱ χριόμενοι, τῷ τῆς ἀναγεννήσεως ἐλαίῳ, φοβεροὶ ᾧσι τοῖς ὑπεναντίοις καὶ λάμπωσιν ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου, μὴ ἔχοντες σπίλον, ἢ ῥυτίδα, καὶ εἰσδεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους σου ἀναπαύσεις, καὶ δέξωνται τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως. Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ Εὐχέλαιον, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Πάτερ Ἄγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σω-μάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου **(τόνδε)**, ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποιήσον αὐτόν, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἱαματικῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Σαμφῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνικήτου, Θαλλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ Εὐχὴ λέγεται μυστικῶς παρ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν ἱερέων, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Εὐχὴν, χριόντων ἅμα τῷ ἐλαίῳ τὸν νοσοῦντα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Β΄.

Προκείμενον. ᾠδὴ β΄. (Ψαλμὸς ριζ΄).

Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **(ιε΄ 1-7)**

Ἀδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρесе, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· «Οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ». Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῶη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν· ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ΄). ᾠδὴ πλ. α΄. (Ψαλμὸς πη΄).

Στίχ. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.

Στίχ. Ὅτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται· ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Β΄.

Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ιθ' 1-10)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχώ. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος. Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμῶν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι δι' ἐκείνης ἡμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· ἰδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Εἶτα ὁ διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ **(τοῦδε)** καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ ὑπὸ πάσης κτίσεως προσκυνούμενος, ἡ τῆς σοφίας πηγὴ, ἡ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ τῆς εὐσπλαχνίας ἀπεριόριστον πέλαγος· αὐτός, φιλόανθρωπε Δέσποτα, ὁ τῶν προαιωνίων καὶ θαυμασίων Θεός, ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐννοῶν, ἰσχύει καταλαβέσθαι, ἐπίβλεψον, εἰσάκουσον ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων

σου· καὶ ὅπου ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, τὸ ἔλαιον τοῦτο προσάγομεν, κατάπεμψον τῆς σῆς δωρεᾶς τὰ ἰάματα καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἴασαι αὐτοὺς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου. Ναί, Κύριε εὐδιάλλακτε, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, ὁ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ὁ εἰδὼς ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν, ὁ διὰ τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ὢν, καὶ πλασθεὶς διὰ τὸ πλάσμα σου· σὺ εἶ ὁ εἰπών· «Οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν»· σὺ εἶ ὁ τὸ πρόβατον ζητήσας τὸ ἀπολωλός· σὺ εἶ ὁ τὴν ἀπολομένην δραχμὴν ἐπιμελῶς ζητήσας καὶ εὐρών· σὺ εἶ ὁ εἰπών, ὅτι· «Τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω»· σὺ εἶ ὁ τὴν Πόρνην, τοὺς τιμίους σου πόδας δάκρυσι βρέξασαν, μὴ βδελυξάμενος· σὺ εἶ ὁ εἰπών· «Ὅσακις ἂν πέσης, ἔγειραι καὶ σωθήσῃ»· σὺ εἶ ὁ εἰπών, ὅτι· «Χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι»· αὐτὸς ἔπιδε, εὐσπλαγχνε Δέσποτα, ἐξ ὕψους ἁγίου σου, συνεπισκιάσας ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, ἐν χάριτι τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ κατασκήνωσον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου **(τόνδε)** τὸν ἐπεγνωκότα τὰ ἴδια πλημμελήματα καὶ προσιόντα σοι πίστει· καὶ προσδεξάμενος τῇ ἰδίᾳ σου φιλοανθρωπίᾳ, εἴ τι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, συγχωρήσας, ἐξάλειψον καὶ κάθαρον αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καί, ἀεὶ συμπαρὼν αὐτῷ, διαφύλαξον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, πορευόμενον ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, πρὸς τὸ μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι αὐτὸν τῷ διαβόλῳ· ἵνα καὶ ἐπ' αὐτῷ δοξασθῇ τὸ πανά-γιον ὄνομά σου. Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλοανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ΄.

Προκείμενον. ᾠχος γ΄. (Ψαλμὸς κς΄).

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ιβ΄ 27-31, ιγ΄ 1-8)

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ

πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἡχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἶμι. Καὶ ἐὰν φωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος β'. (Ψαλμὸς λ').

Στίχ. Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἠλπισα· μὴ καταισχυν-θείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Γ'.

Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ὲ' 1, 5-8)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Ὁ διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ

Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Δέσποτα παντοκράτορ, ἅγιε Βασιλεῦ, ὁ παιδεύων καὶ μὴ θανατῶν, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερῶραγμένους· ὁ τὰς σωματικὰς θλίψεις διορθούμενος τῶν ἀνθρώπων, αἰτούμεθά σε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ ἔλεός σου ἐπὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο, καὶ τοὺς χριομένους ἐξ αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἵνα γένηται αὐτοῖς εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ εἰς καθαρισμόν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, καὶ πάσης νόσου καὶ μαλακίας καὶ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. Ναί, Κύριε, τὴν ἰατρικὴν σου δύναμιν οὐρανόθεν ἐξαπόστειλον· ἄψαι τοῦ σώματος, σβέσον τὸν πυρετόν, πρᾶῦνον τὸ πάθος, καὶ πᾶσαν λανθάνουσαν ἀσθένειαν ἀποδίωξον. Γενοῦ ἰατρὸς τοῦ δούλου σου **(τοῦδε)**· ἐξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς καὶ στρωμνῆς κακώσεως· σῶσον καὶ ὀλόκληρον χάρισαι αὐτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, εὐαρεστοῦντα καὶ ποιοῦντα τὸ θέλημά σου. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Δ΄.

Προκείμενον. ᾠδὴ δ΄. (Ψαλμὸς ρα΄).

Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Στίχ. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Γ΄ 16-18, ζ΄ 1-2)

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός, ὅτι· «Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός». Διὸ «ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ». Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα. ᾠδὴ β΄. (Ψαλμὸς λθ΄).

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Δ΄.

Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ἡ 14-23)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει αὐτῷ. Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν, ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· «Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν». Ἴδων δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει. Ἔτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεφόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μου, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ὁ διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ **(τοῦδε)** καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Ἄγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, εὖσπλαγχνε καὶ πολυέλεε Κύριε, ὁ πολὺς ἐν ἐλέει καὶ πλούσιος ἐν ἀγαθότητι, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ ἐνισχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων, ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τὰς ἀσθενείας τοῦ λαοῦ θεραπεύ-εσθαι· αὐτὸς καὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο σύνταξον εἰς ἴασιν τοῖς ἐξ αὐτοῦ χριομένοις, εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κακῶν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν παρὰ σοῦ σωτηρίαν. Ναί, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθά

σου, παντοδύναμε, τοῦ σώζειν πάντας ἡμᾶς· ὁ μόνος ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἰατρός, ἀγίασον πάντας ἡμᾶς· ὁ πᾶσαν νόσον ἰώμενος, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε)· ἐξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς, διὰ ἐλέους τῆς σῆς χρηστότητος· ἐπίσκεψαι αὐτὸν ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου· ἀποδίωξον ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν ἀρρώστίαν καὶ ἀσθένειαν· ἵνα, ἐξαναστὰς τῇ χειρὶ σου τῇ κραταιᾷ, δουλεύῃ σοι μετὰ πάσης εὐχαριστίας· ὅπως καὶ νῦν, μετέχοντες τῆς σῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας, ὑμνῶμεν καὶ δοξάζωμεν σὲ τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαισία. Σὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ε΄.

Προκείμενον. ᾠχος πλ. α΄. (Ψαλμὸς ια΄).

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(α΄ 8-11)

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρῆθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. Ἄλλ' αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ρύεται, εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ρύσεται, συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος πλ. α΄. (Ψαλμὸς πη΄).

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ.

Στίχ. Δικαιοσύνη καὶ κρῖμα ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου, ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ προσώπου σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ε΄.

Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(κε΄ 1-13)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν

ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραί. Αἴτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθειυον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἴδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπαν· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· Κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἧ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Ὁ διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ **(τοῦδε)** καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος· ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατήρ, καὶ τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ τῶν νοσοῦντων ἰατρός· ὁ τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων, καὶ τὰς νόσους ἡμῶν λαμβάνων· ὁ ἐν ἰλαρότητι ἐλεῶν· ὁ ὑπερβαίνων ἀνομίας καὶ ἐξαίρων ἀδικίας· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν καὶ βραδὺς εἰς ὀργήν· ὁ ἐμφυσήσας εἰς τοὺς σεαυτοῦ Μαθητὰς καὶ εἰπὼν· «Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἃν τινῶν ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς»· ὁ δεχόμενος τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν, καὶ ἐξουσίαν ἔχων συγχωρεῖν ἁμαρτίας πολλὰς καὶ χαλεπὰς καὶ ἴασιν παρέχων πᾶσι τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ καὶ μακρονοσίᾳ διάγουσιν· ὁ καὶ ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον δούλόν σου, τὸν ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις συμπεπλεγμένον, καὶ πάθεσιν ἡδονῶν

συγκυλινδούμενον, καλέσας εἰς τὸν ἅγιον καὶ ὑπερμέγιστον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ καταπετάσματος, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, ὅπου παρακύψαι οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι ἐπιθυμοῦσι, καὶ ἀκοῦσαι τῆς εὐαγγελικῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ θεάσασθαι αὐτοφει τὸ πρόσωπον τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας· ὁ καταξιώσας με ἱερουργῆσαι τὰ ἐπουράνιά σου Μυστήρια καὶ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, καὶ μεσιτεῦσαι ὑπὲρ τῶν λογικῶν σου προβάτων, ἵνα διὰ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου σου φιλανθρωπίας τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐξαλείψῃς· αὐτὸς, ὑπεράγαθε Βασιλεῦ, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν μου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τε καὶ ἁγίᾳ ἡμέρᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ πρόσχευς τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· καὶ τοῦ δούλου σου **(τοῦδε)** τοῦ ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος ὄντος, τὴν ἴασιν δώρησαι, παρέχων ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτῷ, καὶ συγχώρησιν πλημμελημάτων ἐκουσίων τε καὶ ἀκουσίων· θεραπεύων αὐτοῦ πληγὰς ἀνιάτους, πᾶσάν τε νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Δώρησαι αὐτῷ ψυχικὴν ἴασιν, ὁ ἀψάμενος τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέτρου, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει σοι. Αὐτός, Δέσποτα, καὶ τῷ δούλῳ σου **(τῷδε)** παράσχου ἰατροείαν καὶ ἀπαλλαγὴν πάσης φθοροποιοῦ ἀλγηδόνος· καὶ μνήσθητι τῶν πλουσιῶν σου οἰκτιρμῶν καὶ τοῦ ἐλέους σου. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ καὶ οὐδεὶς εὐρίσκεται ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις, ὁ ἐλθὼν καὶ σώσας τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ ἐλευθερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ἐὰν γὰρ εἰς κρίσιν ἔλθῃς μετὰ τῶν δούλων σου, οὐδεὶς εὐρεθήσεται καθαρὸς ἀπὸ ρύπου· ἀλλὰ πᾶν στόμα φραγήσεται, μὴ ἔχον τι ἀπολογῆσασθαι, ὅτι ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης, πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ἐνώπιόν σου· διὰ τοῦτο ἁμαρτίας νεότητος ἡμῶν μὴ μνησθῆς, Κύριε. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀνάπαυσις τῶν κοπιώντων καὶ πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ΄.

Προκείμενον. ᾠχος δ΄. (Ψαλμὸς ν΄).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ε' 22-26, ς' 1-2)

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ρια').

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Στίχ. Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ς'.

Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ιε' 21-28)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθοῦσα ἐκράυγασεν αὐτῷ λέγουσα· Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαυΐδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν αὐτῷ λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις! Γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἴαθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Ὁ διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα

ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων· οὗ τῷ μῶλωπι πά-ντες ἰάθημεν· ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ εἰς ἀναζήτησιν ἐλθὼν τοῦ πλανηθέντος προβάτου· ὁ τοῖς ὀλιγοψύχοις διδοὺς παραμυθίαν, καὶ ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις· ὁ τὴν πηγὴν τῆς αἰμορροοῦσης, δωδεκαετῆ οὕσαν ἰασάμενος· ὁ τὴν θυγατέρα τῆς Χαναναίας τοῦ χαλεποῦ δαιμονίου ἐλευθερώσας· ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἁμαρτωλῷ τὴν ἄφεσιν δούς· ὁ τὴν ἴασιν τῷ παραλυτικῷ δωρησάμενος σὺν τῇ ἀφέσει τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ· ὁ τὸν τελώνην τῷ λόγῳ δικαιοῦσας, καὶ τὸν ληστὴν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ὁμολογίᾳ προσδεξάμενος· ὁ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου ἀράμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ προσηλώσας· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν· ἐν τῇ ἀγαθότητί σου, αὐτός, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰς ἀνομίας καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ δούλου σου **(τοῦδε)**, τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ ἐν παρακοῇ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς ἐγένετο· ἢ ὀφθαλμὸν εἰστίασεν ἢ ὄσφρησιν ἐξεθήλυνεν ἢ ἀφῆ κατεμαλακίσθη ἢ γεύσει κατεπόρνευσεν ἢ ἐν οἰαδῆποτε κινήσει σαρκὸς καὶ πνεύματος τοῦ σοῦ ἀπηλλοτριώθη θελήματος καὶ τῆς σῆς ἀγιότητος· εἴ τι ἥμαρτεν αὐτός τε καὶ ἡμεῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος, συγχώρησον, μὴ ἔων αὐτὸν καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν ῥερυπωμένον βίον καταπεσεῖν, μηδὲ εἰς τὰς ὀλεθρίους ὁδοὺς ἀποτρέχειν. Ναί, Δέσποτα Κύριε, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπὲρ τοῦ δούλου σου **(τοῦδε)**· πάριδε, ὡς ἀμνησίκακος Θεός, τὰ παραπτώματα αὐτοῦ ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτὸν τῆς αἰωνίου κολάσεως· τὸ στόμα αὐτοῦ τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρωσον· τὰ χεῖλη αὐτοῦ ἀνοιξον πρὸς δοξολογίαν τοῦ ὀνόματός σου· τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἔκτεινον πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· τοὺς πόδας αὐτοῦ πρὸς τὸν δρόμον τοῦ Εὐαγγελίου σου κατεύθυνον, πάντα αὐτοῦ τὰ μέλη καὶ τὴν διάνοιαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων ἐντειλάμενος ἡμῖν, λέγων· «Ὅσα ἂν δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται

λελυμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς»· καὶ πάλιν· «Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται». Καὶ ὡς ἐπήκουσας Ἐζεκίου ἐν τῇ θλίψει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ οὐ παρείδες τὴν δέησιν αὐτοῦ, οὕτω κάμου τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου ἐπάκουσον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ δεομένου σου. Σὺ γὰρ εἶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις κελύσας, τῇ σῆι ἀγαθότητι καὶ φιλανθρωπία, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, καὶ χαίρων ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῶν πεπλανημένων· ὅτι ὡς ἡ με-γαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ζ΄.

Προκείμενον. ᾠχος δ΄. (Ψαλμὸς 67).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Στίχ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενὴς εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ε΄ 14-23)

Ἀδελφοί, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὁρᾶτε μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι ἀποδῶ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προ-σεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε, Προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε. Πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὀλοτελεῖς, καὶ ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖη.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος β΄. (Ψαλμὸς 107).

Στίχ. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλί-ψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Στίχ. Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ζ΄.

Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(θ' 9-13)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελῶνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ· Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστὶν «ἐλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν». Οὐ γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Ὁ διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ **(τοῦδε)** καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ τὰ χρόνια πάθη θεραπεύων, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ· ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· σὺ γὰρ Κύριε, ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ ἔθου μετάνοιαν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, Δαυΐδ καὶ Νινευίταις, καὶ τοῖς πρὶν καὶ τοῖς μετὰ τούτους· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας, οὐκ ἐκάλεσας δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, ὡς τὸν τελῶνην, ὡς τὴν πόρνην, ὡς τὸν ληστήν, ὡς βλάσφημον καὶ διώκτην τὸν μέγαν Παῦλον διὰ μετανοίας προσδεξάμενος· Πέτρον τὸν κορυφαῖον καὶ Ἀπόστολόν σου, ἀρνησάμενόν σε τρίτον, διὰ μετανοίας προσεδέξω καὶ προσελάβου καὶ ἐπηγγείλω αὐτῷ, λέγων· «Σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοὶ τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν». Διόπερ καὶ ἡμεῖς, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας θαρρόυντες, δεόμεθά σου καὶ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ· Ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν ὡς θυμίαμα προσφερόμενόν σοι, καὶ ἐπίσκεψαι

τὸν δοῦλόν σου (τόνδε)· καὶ εἴ τι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν ἢ ἐν νυκτὶ ἢ ἐν ἡμέρᾳ ἢ ὑπὸ κατάραν Ἰερέως ἐγένετο ἢ τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν ἢ ὄρκῳ παρεπίκρανε καὶ ὠρκωμότησε, παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθά σου· ἄνες, ἄφες, συγχώρησον αὐτῷ, ὁ Θεός, παραβλέπων τὰς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ τὰς ἀμαρτίας καὶ τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ γενόμενα παρ' αὐτοῦ. Καὶ εἴ τι τῶν ἐντολῶν σου παρέβη ἢ ἐπλημμέλησεν, ὡς σάρκα φορῶν καὶ τὸν κόσμον οἰκῶν ἢ ἐξ ἐνεργείας τοῦ διαβόλου, αὐτός, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἀμαρτήσῃ. Σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος· ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια. Οὐ γὰρ ἔπλασας τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου καὶ ζωῆς ἀφθάρτου κληρονομίαν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχεται μέσον τῶν Ἱερέων ὁ ποιῶν τὸ Εὐχέλαιον· καὶ λαβὼν ὁ προϊστάμενος τῶν Ἱερέων τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, τίθησιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ τιθέασιν ἐπ' αὐτὸ τὰς χεῖρας οἱ Ἱερεῖς· Ὁ δὲ προϊστάμενος λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως, τῶν λοιπῶν ὑποψαλλόντων τό· Κύριε, ἐλέησον.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

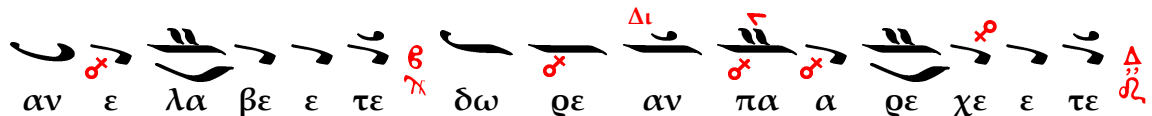
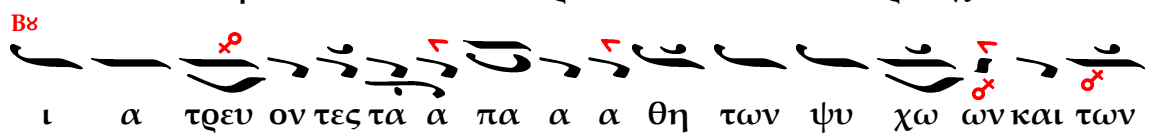

Βασιλεῦ ἅγιε, εὐσπλαγγχε, καὶ πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ τίθημι ἐμὴν χεῖρα ἁμαρτωλὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ προσελθόντος σοι ἐν ἀμαρτίαις καὶ αἰτουμένου παρὰ σοῦ δι' ἡμῶν ἄφεςιν ἀμαρτιῶν· ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταιὰν καὶ δυνατὴν, τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ τούτῳ, ὃ οἱ συλλειτουργοί μου κατέχουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου σου (τοῦδε), ἔκτεινον· καὶ δέομαι σὺν αὐτοῖς καὶ ἰκετεύω τὴν συμπαθεστάτην καὶ ἀμνησίκακόν σου φιλοανθρωπίαν· ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαυΐδ ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις ἀμαρτήμασιν ἄφεςιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοία προσευχὴν δεξάμενος, αὐτός καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) μετανοοῦντα ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις αὐτοῦ πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλοανθρωπία, παρορῶν αὐτοῦ πάντα τὰ παραπτώματα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι κελεύσας τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἀμαρτίαις· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου. Καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀσπάζεται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ὁ ποιή-σας τὸ Εὐχέλαιον· ὁ δὲ Ἱερεὺς μνημονεύει αὐτόν. Εἶτα φάλλεται τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος ♯ Πα ρ



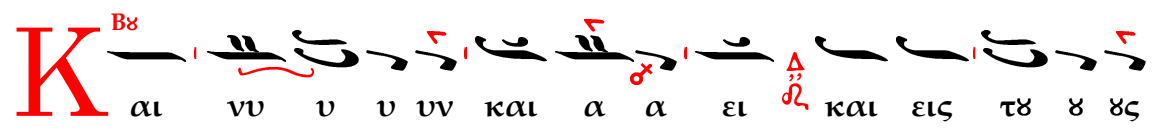
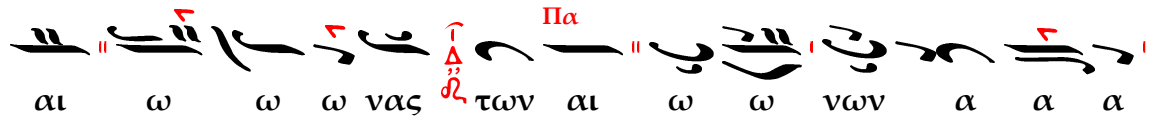

Π ^M ^{B8} η γην ι α μα των ε χο ον τες α α γι
^{Πα} οι οι Α α να α αρ γυ υ υ ροι ^Π ⁹ τας ι α
σεις πα ρε χε ε τε πα σι τοις δε ο ο με ε ε ε ε
^{B8} ^Π ⁹ νοις ^{Πα} ως με γι στων δω ρε ε ων ^{Δι} ^Δ ⁹ α α ξι ι ω ω
^{B8} ^Δ ⁹ θε ε εν τες ^Δ ⁹ πα ρα της α εν να α α ου πη η γης
^{Πα} ^{B8} τς ς Σω ω τη η η ρο ος η η η μων ^Π ⁹ φη σι
γα ρ προς υ μας ο ο ο Κυ ρι ι ος ως ο μο ζη
^{Πα} η η λθ ς των Α α πο ο ο στο ο ο ο ο λων ^Π ⁹
^{B8} ι δου δε δω ω κα υ υ μιν την ε ξ ς ς σι ι ι ι αν ^Β ⁹
^{Δι} ^{Β8} ⁹ κα τα πνευ μα α τωων α κα θα αρ των ω στε
αυ τα εκ βα α α α λειν ^Δ ⁹ και θε ρα πευ ει ν πα σα αν
^{Πα} νο ο ο σον και αι αι πα α σαν μα α λα α α κι
^Π ⁹ ι ι ι ι αν ^M δι ο τοις προ στα γ μα σιν αυ τς κα λω ως
^{Πα} ^{B8} πο ο λι ι τευ σα α α με ε ε ε νοι ^Π ⁹ δω ρε

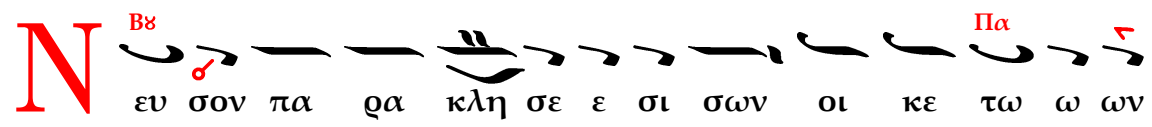
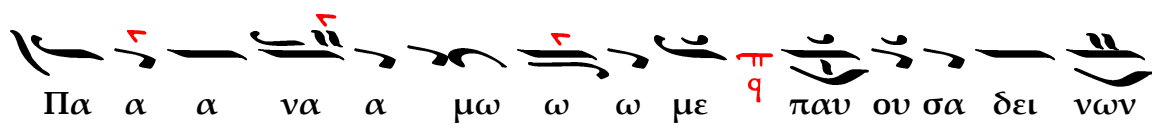


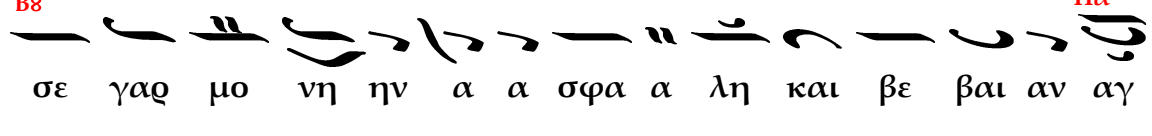


 αν ε λα βε ε τε δω ρε αν πα α ρε χε ε τε

 ι α τρευ οντες τα α πα α α θη των ψυ χω ων και των

 σω ω μα των η η μω ων

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἦχος Πα ρ


Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι γι υι υι ω

 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τς ς ς

 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

 μην


Ν ευ σον πα ρα κλη σε ε σι σων οι κε τω ω ων

 Πα α α να α μω ω ω με παυ ου σα δει νων

 η η μων ε πα να α στα α α α α σεις πα σης

 θλι ψε ως η μας α πα α λ λα α α τς ς ς σα

 σε γαρ μο νη ην α α σφα α λη και βε βαι αν αγ

 κυ υ υ ραν ε ε ε ε χο ο ο ο μεν και την

σην προ στα σι ι ι ι α αν κε κτη η η με ε ε ε

θα μη αι σχυν θω με ε εν Δε σποι οι να α σε προ

σκα α λου ου ου με ε ε ε νοι σπευ σο νεις ι κε ε

σι ι ι αν των σοι οι πιστως βο ω ω ω των

χαι ρε Δεσ ποι οι να η πα α α αν τω ων βο η η η

θει ει ει ει α χα ρα και αι σκε ε ε πη και σω τη

ρι ι α των ψυ χω ων η η η μω ω ω ω

Ὁ διάκονος:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ποιεῖ Ἀπόλυσιν ὁ πρῶτος Ἱερεὺς:

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁ ποιήσας δὲ τὸ Εὐχέλαιον, βαλὼν μετάνοιαν λέγει:

Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι· συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ (ἐκ γ'). Καὶ λαβὼν παρ' αὐτῶν εὐλογίαν καὶ συγχώρησιν ἀπέρχεται εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.
